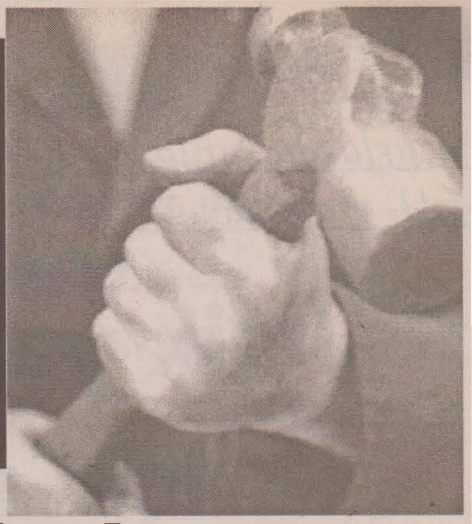
Sınıfa karşı sınıf!

Bursa İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı 470 - Ağustos

Sermayenin saldırılarına karşı mücadeleye!

Krizi fırsata çevirmenin yollarını arayan sermaye kodamanları, bugüne kadar çetin mücadelelerle kazanmış olduğumuz haklarımıza saldırıyor. "Kriz varsa çare de var" türünden yalanlarla bizleri oyalamaya çalışan patronlar, yeni saldırılarını da gündeme getiriyorlar.

Bunlardan ilki "Özel İstihdam Büroları" adı altında reva görülen kölelik yasasıdır. Bu yeni yasaya göre işsizliği önlemek iddiasıyla yeni bürolar kurulacak, bu bürolar da patronların ihtiyaç duyduğu işçiyi temin edeceklerdir. Ancak konu bu kadar basit değil elbette. Bu bürolar sayesinde işçilik maliyeti patronun üzerinden tümüyle atılacak, işçiler patrona kiralanan köleler haline getirilecektir. Örgütlenmenin önünde ciddi bir engel de olan bu bürolar bizleri işçi simsarlığı yapanların elinde birer mal haline getirecektir.

Sermayenin bu dönem yönelttiği saldırılar bununla da sınırlı değil. Uzun zamandır kıdem tazminatı hakkımıza göz dikmiş olan patronlar, bu dönemde bunun somut adımlarını da atmaya başladılar. Hükümetin bu konuda gündeme getirdiği "kıdem tazminatının ücretlere yedirilmesi ya da bunun için özel bir fon oluşturulması" gibi önerileri dahi kabul etmeyen patronlar, kıdem tazminatı hakkımızın tümüyle kaldırılmasını isteyebilecek kadar pervasızlaşmış bulunuyorlar. Bizim için iş güvencesi demek olan kıdem tazminatı hakkımızın kaldırılması demek, patronların bizleri işe aldıktan sonra keyfi olarak işten çıkarabilmesi demek olacaktır.

Bu saldırılara, yakın zamanda gündeme getirilen zamları da eklemek gerekiyor. Merkezi bütçede ortaya çıkan açığın faturası da bizlere kesilerek, yeni zamlarla bunu ödememiz isteniyor. Hâlbuki bu açığın sorumlusu biz değil, bizzat patronlardır. Ancak her zaman olduğu gibi, bunun da ceremesini çekmemiz bekleniyor.

Bu saldırıların bu kadar rahatından ve pervasızca gündeme getirilip çoğu defa da eksiksiz olarak uygulanabilmesinin tek bir nedeni var. O da hala son verememiş olduğumuz örgütsüz halimiz. Bizler örgütlenip haklarımızı savunmak için mücadele etmedikçe de, bu durumu değiştirebilmemiz mümkün görünmüyor.

Haklarımızı savunmak için, asalak sömürücü patronların saldırılarının önünü kesebilmek için tek seçeneğimiz örgütlü mücadeledir. Bugünden itibaren de kaybedecek vaktimiz kalmamaktadır. Çünkü bu örgütsüzlüğümüze son vermediğimiz her geçen gün bizden çok şey alıp götürmektedir.

Pazarlarda satılacak KÖLE, işçi simsarlarının elinde KİRALIK MAL olmayacağız!

Kölelik yasasını parçalamak için mücadeleye!

Özel İstihdam Bürolarının açılması için düzenlenen ve emekten yana güçlerden gelen tepkiler üzerine Cumhurbaşkanı tarafından bir maddesi gerekçe gösterilerek veto edilen, ancak patron örgütü TÜSİAD'ın çıkarılmasında ısrarcı olduğu yeni yasaya dair Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun (BDSP) yaptığı açıklamayı okurlarımıza sunuyoruz, Şimdi de sırada **"kiralık işçi"** uygulaması var. Güya **"Özel İstihdam Büroları"** ile **işsizliğe çözüm bulacaklarmış.** Gerçekte bizleri pazarlarda satılığa çıkarılacak **KÖLE**; İşçi simsarlarının elinde **KİRALIK İŞÇİ** yapmak istiyorlar.

Bugün Cumhurbaşkanı Gül'den geri dönmüş olsa da, patronlar örgütü TÜSİAD ısrarla halen bu yasanın çıkmasını istiyor. Yani tehlike hala kapımızın önünde.

Taşeronlaştırma da patronlara yetmedi. Devir artık kiralık işçi devri... Tıpkı Kemal Sunal'ın filminde ki gibi... Dayıbaşları "sen, sen, sen" diyecekler. Geride kalan birçok işçi de "ya ben" diyecek. Ama ne giden şanslı olacak ne de kalan.

Patronların üç-beş günlüğüne işçiye mi ihtiyacı var? Bu modern dayıbaşlarına açtıkları bir telefonla sorunlarını hemen çözecekler.

Patronlar çalıştırdığı işçilere maaş da vermeyecek. İşçiler çalıştığı günlerin tutarını işçi simsarlarından alacaklar. Yasaya göre bir işyerinde, girdi çıktılarla "kiralık" çalışma sınırı en fazla 18 ay olacak.

Sermayenin daha çok kar elde edebilmesi için ucuz işgücü için ülkeyi 4 bölgeye ayırdılar. Böylece bölgesel asgari ücrete de adım adım geçecekler. Ücretler iyice düşürülecek.

İşçilerin çalıştıkları günlerin sigortalarını da patronlar değil, bu simsarlar yatıracak. Çalışılan gün üzerine hesap yapılacağından kıdem tazminatı almak imkânsız olacak. Çünkü tazminat alabilmek için 1 yıl

boyunca sigortalı çalışma şansı olmayacak. Emekli olmak da tam bir hayal olacak.

İşçi fabrikada iş kazası mı geçirdi, bundan da sorumlu patron olmayacak. İnsan sağlığına zararlı işyerlerinin denetiminin zorlaşacağı gibi işçi sağlığı da tümüyle önemsizleşecek. Fakat İşsizlik Fonu için işçilerden para kesilmeye devam edilecek. Ama kiralanan işçinin bu fondan faydalanması mümkün olmayacak. Patronlarsa istedikleri zaman bu fonu hortumlayabilecek.

Şimdi sendikalı olmak zor ya, o zaman bu hepten imkânsız olacak. Ne çalışma süresi belli olacak, ne de işçinin bir iş güvencesi. "Kiralık işçi" uygulaması ile bütün işçilerin iş güvencesi tümüyle ortadan kaldırılacak.

Arkadaşlar!

Ama **BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ!** Biz üreteniz. Bu dünyada el yapımı ne varsa her şeyde alınterimiz var. Tarlalarda biz varız. Madenlerde, yerin yedi kat altında biz! Demirde ve çelikte biz! Tekerleğin ve rayların üstünde giden, havada uçan, denizin altında ve üstünde yüzen tüm ulaşım araçlarında emeğimiz var. Beyaz eşyada ve tüm elektronik eşyalarda... Tütünde, pamukta ve tekstilde... Aydınlatmada ve gıdada biz varız. Soğuğu sıcak, sıcağı serin yapan biziz.

Bir düşünün... Ayağımızı butondan çeksek... Durdursak çalışan makineleri... Ellerimizle indirsek şalterleri... Gemileri yüzdürmesek, uçakları uçurmasak, otomobilleri-trenleri sürmesek... Tarlaları ekmesek, ekini biçmesek... Hamuru yoğurmasak, yoğrulan hamuru ateşte pişirmesek... İnmesek madenlere... Harcı karmasak, karılan harcı sürmesek, tuğlaları üst üste dizmesek, binaları boyamasak... Demiri tavında dövmesek, çeliğe su vermesek... Kumaşı dokumasak... Mektupları adreslerine ulaştırmasak, çalan telefonlara cevap vermesek... Çöpleri toplamasak... Yolları, parkları, bahçeleri yapmasak... Hastanelerde ve tüm sağlık merkezlerinde, tüm eğitim ve öğretim kurumlarında hep beraber "g(ö)revdeyiz"...

Tüm bunları bizden başka kim yapabilir? Yani biz istersek hayat durur.

Gücümüz buradan gelir.

BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ! Ama aç-açıkta kalan, gittikçe yoksullaşan da biziz. İş kazalarında ölen de, sakat kalan da... Yalanlarla kandırılanlar da bizleriz. Patronları zengin eden de, onların krizinde işsiz kalan da yine bizleriz.

Ama dedik ya! **BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ!** Yeri geldiğinde hakkımızı aramasını bilir, alınterimizi öyle kolay haramilerin sofrasına meze etmeyiz.

Söz sırası şimdi bizde!

***Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi,**

***İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret,**

***7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası,**

***Tüm çalışanlara genel sigorta,**

***Tüm çalışanlar için grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için,**

İşyerlerimizde komitelerde, sendikalarda örgütlenerek mücadele etmenin zamanı geldi.

Haydi kölelik yasalarını parçalamaya!

Haydi sokağa, eyleme, mücadeleye!

Sorun yalnız başhekimde değil, sağlık sistemindedir!

Şevket Yılmaz Hastanesi'nde 26 Mayıs 2009 tarihinde yangın çıkmış ve bu yangın sonucu da 8 kişi yaşamını yitirmişti.

Olaydan iki ayı aşkın bir süre geçmesinin ardından Sağlık Bakanlığı Teftiş kurulu'nun yangınla ilgili olarak yaptığı araştırmalar doğrultusunda bir rapor hazırlandı. Kurul tarafından hazırlanan raporda hastanedeki yangın alarm sisteminin iki yıldır çalışmadığı ve kullanılan kabloların da uygun olmadığı belirtildi.

Raporda yangından sorumlu oldukları gerekçesiyle Hastane Başhekimi, Hastane Müdür ve müdür yardımcılarının görevden alınması gerektiği belirtildi. Bunun üzerine Başhekim Dr. Osman Naci Çelik 22 Temmuz gecesi Sağlık Bakanlığı tarafından görevinden alındı.

Sağlık Bakanlığı'nın yetkilileri görevden alması sorunun çözümü için yeterli değildir. Çünkü sorun tek başına yetkili kişilerin sorumsuzluğundan kaynaklanmıyor. Hastaneleri ticarethaneye, hastaları da müşteriye çeviren sistem bu türden olayların ve ölümlerin dolaysız olarak sorumlusu olmaktadır.

İşçi ve emekçilerin, toplumun tüm bireylerinin parasız olarak tedavi ve ilaç imkanına kavuşacağı, koruyucu hekimlikle insan sağlığının riske atılmayacağı bir toplum için mücadele etmesinden başka seçeneği yoktur. Diğer türlü, hastane kapılarında beklerken, ya da Şevket Yılmaz'da olduğu gibi, sorumsuzluklar yumağı sonucu çıkabilecek yangın vb. felaketlerde daha çok insan yaşamını yitirecektir.

Grev ve direnişler dört bir yanda sürüyor!

Sermayenin "Kriz varsa çare de var" yalanlarıyla süslemeye çalıştıkları saldırılar sürüyor. Derinleşen krizin ağırlaştırdığı fatura işçi ve emekçilerin yaşamını her geçen gün daha çekilmez hale getiriyor.

İşçi ve emekçiler de olup bitene karşı sessiz kalmıyor. Henüz bütün bir sınıf olarak ses çıkaramasalar da tek tek işyeri ve fabrikalarda direniş ve grevlerle mücadelelerini sürdürüyorlar.

ATV Sabah Grevi – İstanbul

Turkuvaz Medya'ya ait ATV Sabah'ta çalışan Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası'na (TGS) üye 10 işçi Toplu İş Sözleşmesi'ndeki uyuşmazlık nedeniyle 13 Şubat 2009 tarihinde greve çıktı.

E-Kart işçileri Grevi – Gebze

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Eczacıbaşı ortaklı E-Kart işletmesinde çalışan Türk-İş'e bağlı Basın-İş sendikası üyesi 17 işçi sendikanın tanınması ve toplu sözleşme hakkı için 16 Haziran 2008 tarihinde greve çıktı.

Sinter Metal işçileri direnişi – İstanbul

İstanbul Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Sinter Metal fabrikasında kriz gerekçesiyle işten atılan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi 380 işçi işlerine geri dönmek ve dışarıda bulundukları süre içerisinde de kıdem ve ihbar tazminatlarıyla beraber tüm haklarını almak için 22 Aralık 2008 tarihinde direnişe geçti.

Stil Tekstil işçileri direnişi – İstanbul

İstanbul Beylikdüzü Pirinççiler Sanayi Sitesi'nde kurulu olan Stil Tekstil fabrikasında çalışan 50 işçi 4.5 aylık maaşlarını ve 2.5 aylık mesai ücretlerini alabilmek için 17 Haziran 2009 tarihinde direnişe geçti.

Ağ Tekstil işçileri direnişi – İstanbul

İstanbul İkitelli Parseller Bölgesi'nde kurulu olan Ağ Tekstil fabrikasında işten atılan Tekstil-Sen üyesi 180 işçi 3 aylık maaşlarını, mesailerini, kıdem ve ihbar tazminatlarını alabilmek için 25 haziran 2009 tarihinde direnişe geçti.

Entes Elektronik işçisi Gülistan Kobatan'ın direnişi – İstanbul

İstanbul Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Entes Elektronik'te kriz bahanesiyle işten atılan Gülistan Kobatan 14 Mayıs 2009 tarihinde fabrika önünde direnişe geçti.

Asil Çelik işçileri grevi – Bursa

Bursa Orhangazi ilçesinde kurulu olan Asil Çelik fabrikasında çalışan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi 550 işçi Toplu İş Sözleşmesi'ndeki uyuşmazlık nedeniyle 30 Ocak 2009 tarihinde greve çıktı.

Asemat işçileri grevi – Bursa

Bursa Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi'nde (NOSAB) kurulu olan Asemat fabrikasında çalışan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi 59 işçi Toplu İş Sözleşmesi'ndeki uyuşmazlık nedeniyle 31 Aralık 2008 tarihinde greve çıktı.

Kocaeli Belediye-İş işçileri direnişi

Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası'na üye olan işçiler Kocaeli Belediyesi'nce sendika değiştirmeye zorlandıkları ve görevleri dışında işlerde çalıştırıldıkları için 16 Nisan 2009 tarihinde direnişe geçtiler.

Kent A.Ş. işçileri direnişi – İzmir

İzmir'de faaliyet gösteren Kent A.Ş'de çalışan 140 işçi Karşıyaka Belediyesi tarafından işten çıkartılmalarına ve ALTAŞ adlı taşeron firmanın sokulmasına karşı aileleriyle birlikte 1 Mayıs 2009 tarihinde direnişe geçti.

Halkalı Kağıt işçileri grevde!

İstanbul Halkalı'da kurulu bulunan ve 100'ü aşkın işçinin çalıştığı **Halkalı Kağıt Karton Sanayi ve Ticaret AŞ**'de Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş Sendikası 17 Temmuz 2009 tarihinde grev başlattı.

Halkalı Kağıt Karton Sanayi ve Ticaret AŞ ile Selüloz-İş Sendikası İstanbul Şubesi arasında 01.01.2009 tarihinde başlayan TİS görüşmelerinin başlamasının üzerinden aylar geçmesine rağmen Halkalı Kağıt patronu herhangi bir teklifle masaya gelmedi.

Sendika ve işçilerin önerilerine rağmen işverenin uzlaşmaması nedeniyle işçiler greve çıktı.

Sermayenin "öldük bittik" yalanları...

"Krizin faturasını kapitalistler ödesin!"

İstanbul Sanayi Odası (İSO), "Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu 2008 Raporu"nu açıkladı. Rapora göre, şimdiye kadar kriz bahanesiyle işçi ücretlerini düşüren, ücretsiz izinler ve işten atmalara yönelen ve sendikasızlaştırmayı dayatan kapitalist işletmeler, ya ilk sıralarda yer almayı ya da sıralamanın daha üst basamaklarına tırmanmayı başardılar.

Rapora göre, geçen yıl 1. sırada yer alan TÜPRAŞ, özelleştirmenin ardından da yerini korudu. Özelleştirilmesi gündemden düşmeyen Elektrik Üretim AŞ Genel Müdürlüğü (EUAŞ) ikinci sırada yer alırken krizi gerekçe göstererek işçi kıyımına girişen ve esnek çalışmanın hemen her modelini uygulayan Ford Otomotiv AŞ ise üçüncü sırada yer aldı.

Raporun ilk 50'sinde yer alan büyük kuruluşlar, 500 büyük kuruluş içinde üretimden satışlarda yüzde 52 oranında pay alırken, brüt katma değerde ise yüzde 53.7 oranında pay aldı. Rapora göre, 2008 yılında ilk 50 kuruluşun ağırlığı oldukça yüksek oranlarda gerçekleşti. İlk 50 kuruluş istihdam dışındaki diğer göstergelerde İSO 500 içinde yüzde 50 ve üzerinde bir paya sahip olmasına karşın, çalışanlar sayısındaki payı üçte bire geriledi. 2006 ve 2007'de ilk 50 kuruluşun çalışanları sayısındaki payı yüzde 33.5 iken bu pay 2008'de yüzde 31'e geriledi.

Büyümenin sırrı, işten atmadır!

Kriz bahanesiyle işçi atan Oyak-Renault, listenin 5. sırasında yer alıyor. Krizle birlikte üretimini sık sık durduran Renault, geçtiğimiz yıl sonunda krize rağmen 599 milyon avro net kâr açıkladı. Otomotiv sektörünün önde gelen bu işletmesi, bu karına rağmen krizi bahane ederek geçici İŞKUR ödeneğine başvurdu.

İlk 500 sıralamasında 6. sırada yer alan Tofaş'ta da esnek çalışmanın bütün yolları uygulanıyor. Fabrikada öneri sistemi zorunlu hale getirildi. Ayrıca kalite çemberleri ve son yıllarda WCM (Dünya kılasında üretim) gibi daha az maliyetle üretim yapma araçları, kriz gerekçesiyle daha fazla gündeme getirilmeye başlandı. Yeni üretim stratejisi daha az maliyetle üretim olan Tofaş, daha az işçi ile daha fazla üretimi dolayısıyla daha fazla karı amaçlıyor.

Raporun 21. sırasında olan Mercedes-Benz, hedef büyüterek kriz gerekçesiyle çalışma koşullarını yeniden düzenledi. Uyarlanmış çalışma saati modelleri, işletme tatili uygulaması, esnek çalışma saatleri ve iki fabrika arasında geçici işgücü kaydırması gibi yeni uygulamaları hayata geçirmeye başladı. Bu sömürü cehenneminde ilk uygulama esnek çalışma ve işten çıkartma oldu. Aksaray fabrikasından 400, Hoşdere fabrikasından 300 kişi işten atıldı. Ayrıca, 6 ayda bir yapılan gıda yardımı 150 avrodan 50 TL'ye düşürüldü. Çay molasında işçilerin parayla aldıkları çaylara zam yapıldı. Kadın işçilerin acil talebi olan kreş açma projesi askıya alındı.

Kocaeli'de bulunan, Türkiye'de lider ve Avrupa'nın altıncı büyük lastik üreticisi olmakla övünen Brisa ise raporun 54. sırasında yer alıyor. Brisa Lastik Fabrikası işten atmalar ve sendika ile yaşanan sorunlarla sık sık gündeme geldi. Son olarak krizi gerekçe gösterilerek burada 40 işçi işten atıldı.

Ücretleri düşürerek, ücretsiz izin ve sendikasızlaştırmayı dayatarak büyüdüler!

Raporun 62. sırasında yer alan Pirelli'de kriz, işçi ücretlerini aşağıya çekmek, işçileri işten atmak için kullanılıyor. Pirelli'de çalışma koşulları giderek ağırlaşırken, sendika-patron işbirliği ile işçiler üzerindeki baskılar artıyor.

Erdemir ve İSDEMİR'de daha önceden sendika ve işveren ortaklığında ücretlerde yüzde 35'lik bir indirim dayatılmıştı. Erdemir patronu bu süreçte krizden etkilendiğini iddia ederek "Ya 2000 işçi çıkaracağız, ya da ücretleri yüzde 35 indireceğiz" demiş, her iki demir-çelik sanayiinde de ücretler yüzde 35 indirilmişti. İSO'nun raporunda yer alan İsdemir geçen yıla göre 4 sıra birden ilerleyerek 11. sıraya, Erdemir ise 6. sıradan 4. sıraya yükseldi.

İzmir Demir Çelik Sanayi A.Ş ise yıl içinde yine krizi bahane ederek işçilere sıfıra yakın zam dayatmış, yine işçilerin bir bölümüne de sıfır zam uygulamıştı. İzmir tüm bu uygulamalarla geçen seneki 43. sırasını bu yıl 27'ye yükseltti. Yine bir demir çelik devi olan İÇDAŞ'ta 307 işçi kriz gerekçesiyle işten atılırken 800 işçi ise 5 ay ücretsiz izne gönderilmişti. İÇDAŞ'ta bu uygulamalarıyla 10. sıradan 8. sıraya yükseldi.

Yüzlerce işçinin işten atıldığı Ford'da işçiler yıl boyunca dönüşümlü olarak ücretsiz izne gönderilmişlerdi. Ayrıca düşük ücret-fazla mesai, ödünç işçilik, ücretsiz izin, esnek çalıştırma gibi yöntemler de fabrika içinde uygulanıyordu.

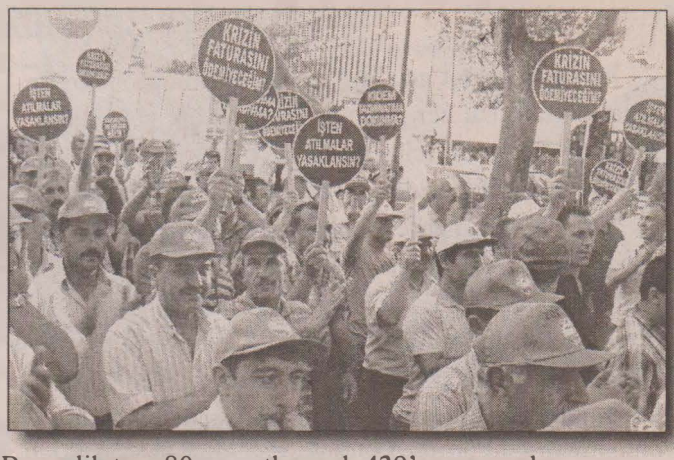
İşverenin işçileri 4C'ye geçmeye zorladığı Petkim ise, 15. sırada yer aldı. Petkim'de özelleştirmeden sonra taşeronlaştırma da başlamıştı. Raporda 42. sırada yer alan Grundig de yüzlerce işçiyi kriz gerekçesiyle kapı önüne koydu. Taşeronlaştırma ve esnek çalışmanın yaygınlaştığı fabrikada, kriz sadece işçileri vurdu. 56. sıradan 45'inciliğe yükselen Toros Tarım'da, toplu sözleşme görüşmelerinde kriz gerekçesiyle sıfır zam dayatılması üzerine işçiler greve çıktı.

Raporda 85. sırada yer alan Temsa, kriz bahanesiyle 3 bin olan işçi sayısını yarıya düşürdü. Kalan işçiler ise daha yoğun çalıştırıldı.

Ülker'in iki firması da hızlı yükselişini sürdürdü. Ülker Çikolata tam 13 sıra yükselerek 85'inci sıradan 72'nci sıraya yerleşirken, Ülker Bisküvi ise 3 sıra yükselerek 108'inci sıradan 105'inci sıraya geldi.Taşeronlaştırmanın dayatıldığı bu işletmede, işçilerin büyük çoğunluğu asgari ücretle çalıştırılıyor. Ülker gün geçtikçe büyürken, işçiler ise her geçen gün yoksullaşıyor.

Manisa'da kurulu bulunan ve listenin 150. sırasında yer alan İndesit kriz bahanesiyle 600 işçiyi işten attı. İşten atmaların ardından İŞKUR'a başvuran İndesit patronu, yeni işçi alacağını açıkladı ama asgari ücretle! Listenin 204. sırasında yer bulan Yörsan da sendika düşmanı tutumuyla kamuoyunda aylarca yer almıştı. Sendikaya üye olan 400 işçiyi işten atan Yörsan patronu, mahkeme kararlarına rağmen işçileri işe almamıştı. Kriz gerekçesiyle 1300 olan işçi sayısı 700'e düşürüldü. Ücretsiz izin uygulaması yapıldı. Kumtel listede 362. sırada yer aldı.

Son dönemde yıldızı parlayan bir "Anadolu Kaplanı" olan Kayseri kökenli Boydak Grubu, 2007'de altı firmasıyla yer aldığı İSO 500'de 2008'de de altı firmayla varlığını korudu. Boydak Grubu'na ait

Boyçelik tam 80 sıra atlayarak 439'uncu sıradan 359'uncu sıraya yukselirken; gruba ait Boyteks Tekstil, Hes Hacılar Elektrik, Merkez Çelik, İstikbal Mobilya ve Boytaş Mobilya şirketleri küçük yükseliş ve düşüşlerle mevcut pozisyonlarını korudular.

Sermayenin "öldük bittik" yalanları

Gerek raporu açıklayan İSO Başkanı Tanıl Küçük, gerekse rapor üzerine yorum yapan "piyasacı" iktisatçılar, bu rapora dayanarak krizin faturasını sermayenin ödemekte olduğu değerlendirmesini yapıyorlar. Onlara göre araştırmaya konu olan 500 şirketin ortalama kârları geçen yıla göre düşmüş, zarar eden şirket sayısı ise artmıştı. Dolayısıyla da krizin faturasını "kârı düşen sermaye" ödüyordu.

Krizin faturasını sermayenin ödediğini savunanların kârların düşüşüne dair gerekçeleri ve çözümleri de hazırdı. İSO başkanının ifadesi ile kârların düşüş nedeni, yüksek vergiler ve istihdam üzerindeki yüklerdir. Çözüm için sermaye üzerindeki vergilerin kaldırılması, emek maliyetinin düşürülmesi ve sermayenin teşviklerle desteklenmesi gerekir. Kaynak olarak gösterilen adres ise IMF'dir.

İSO raporuna dayanarak sermaye sınıfının dillendirdiği söylem yeni değildir. Onlara göre, kârın önündeki tüm engeller kaldırılarak işçi sınıfı ve emekçi kitleler, yaşamlarını asalak kapitalistlerin daha fazla kâr etmesi için feda etmelidir!

Vurgulanmalıdır ki, sermaye sınıfı kâra doymaz. Hiçbir sermaye kuruluşunun kârını yeterli bulduğu görülmüş şey değildir. Sermaye sınıfının krizi fırsata çevirerek kârı azami düzeye çıkartma çabası sınıfsal bir tutumdur. Unutulmamalıdır ki, sermaye sınıfı, kârının kaynağı olan sömürüyü engelleyecek birleşik, kitlesel ve devrimci bir mücadeleyle karşılaşmadığı ve krizlerin faturasını işçi sınıfı ve emekçi kitlelere ödetebildiği sürece büyümeye devam edecektir.

Yeni zamlar ve vergiler bizi bekliyor!

En başta "teğet geçtiği" söylenen ekonomik krizin yarattığı tahribat her geçen gün daha açık görülmeye başlıyor. Patronlar için fırsata çevrilmeye çalışılan kriz, işçi ve emekçileri giderek yoksullaştırıyor.

2009 yılının merkezi bütçedeki açığa dair olan verileri krizin en somut örneklerinden biri durumundadır. Merkezi bütçenin Haziran ayında 2 milyar 521 milyon, 2009 yılının ilk yarısında 23 milyar 205 milyon TL açık verdiği belirtiliyor. 2009'un ilk yarısında gerçekleşen bu bütçe açığı geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 1310 oranında bir artışa tekabül ediyor.

Merkezi bütçedeki bu muazzam açığın nedenleri az çok herkesçe bilinmekte ya da kolayca tahmin edilebilmektedir. Gelirlerin giderler karşısında yetersiz kalması bunun için basit bir açılım olabilir. Ancak, bu ülkedeki giderlerin kimler için harcandığını düşünürsek, konunun önemini daha iyi anlayabiliriz. İşçi, memur ve emekli ücretlerine sıfır zam dayatılırken, "kısa çalışma ödeneği" vb uygulamalar adı altında patronlara yağlı parçalar peşkeş çekilmektedir. Tüm bunlar, bütçe açığının nasıl oluştuğu konusunda bize bir fikir verecektir.

Ancak, acı olan şu ki, bu açığın faturası da dönüp işçi ve emekçilere kesilmektedir. Şimdi de bütçedeki açık bahane edilerek yeni zam saldırıları gündeme getirilmektedir. Hükümet, hazırlamış olduğu 37 maddelik "kemer sıkma" paketiyle bu açığın bedelini de işçi ve emekçilere ödetmeye hazırlanıyor.

Hazırlanan bu paket ile 2011 yılının sonuna kadar 57 milyar liralık bir gelir sağlanması hedefleniyor.

Bu plan doğrultusunda hükümetin şimdiden hayata geçirdiği bazı maddeler ise şunlardır: Akaryakıttaki ÖTV'nin artırılması, pasaport ve ehliyet başta olmak üzere değerli kâğıt bedellerinin yüzde 50 artırılması, cep telefonlarından alınan ÖTV'nin asgari 40 TL olarak uygulanması, ilaçta yüzde 22 bandının 15'e çekilmesi ve aile hekimliği uygulamasının 33 ille sınırlanmasını içeren düzenlemeler...

Önümüzdeki dönem hayata geçirilmesi beklenen düzenlemeler ise şunlardan oluşmaktadır:

* Yurtdışı çıkış harcının 30 TL'ye çıkartılması,
* İlaçta katılım payının emeklilerde yüzde 10'dan

15'e, çalışanlarda yüzde 20'den 30'a çıkartılması,

* Sağlık personeline döner sermayeden yapılan katkı payı ödemesinden yüzde 15 kesinti yapılması,
* Maaşa esas haftalık ders saat ücretinin 15 saatten 20 saate çıkartılması,
* Memurlara verilen toplu görüşme priminin kaldırılması,
* Yol ve köprü ücretlerinin yüzde 20 artırılması,
* Sokak aydınlatma bedellerinin tüketicilere yansıtılarak ödenmesi,
* Belediyelere vergi gelirlerinden verilen payda kesinti,
* Emlak vergisinin bir taksit fazla alınması,
* KÖYDES ödeneklerinden yüzde 20 tasarruf yapılması,
* Hususi araçlarda MTV'nin bir taksit fazla alınması,
* Gelir vergisi stopajında istisna ve muafiyetlerin yeniden düzenlenmesi,
* Mal ve hizmet alımlarına tasarruf genelgesi ile sınır getirilmesi,
* Kamu idarelerinin taşıt alımlarının durdurulması,
* IPA kapsamında yapılacak ulusal katkı ödemelerinin bu yıl için durdurulması
* Kalkınma ajanslarına aktarılacak tutarın sınırlanması,
* Diğer sermaye transferlerinden tasarruf yapılması, vb...

Açıkça görülmektedir ki, biz işçi ve emekçiler mücadeleden uzak durduğumuz müddetçe, her gün yeni saldırılarla karşılaşacağız. Sermayenin bu saldırılarını durdurmanın tek yolu, "sınıfa karşı sınıf" perspektifiyle örgütlü mücadeleye atılmaktır.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 470 * Fiyatı: 25 Kr * Ağustos 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92